

[Foged.]

at sende pengeløse folk ud på tvungen handel.

Denne bestemmelse afstedkommer for øvrigt et stort pres på priserne på de egne, hvor der sker omfattende ekspropriationer, f. eks. langs den jyske motorvej, ved Lille-Bæltområdet og tværs over Fyn. Grundpriserne presses på grund af denne bestemmelse — en regeringsbestemmelse — op i helt andre højder, end der ellers ville være tale om, og jeg spørger derfor videre: vil ministeren medvirke til, at der på forlangende skal forelægges specifikation ved ekspropriationsforretninger? Det er nemlig ikke muligt for skatteyderen at udfylde sin selvangivelse korrekt eller tage stilling til erstatningens rimelige størrelse, hvis han ikke ved, om det er ulempeerstatning, afgrødetab eller formueerstatning. Disse ting hører også ind under finansministerens ressort. Jeg er vidende om, at ombudsmanden i en anden sag i en skrivelse den 3. september 1965 har resolveret, at der skal ske specifikation i sådanne tilfælde, men til trods herfor blev der i det pågældende tilfælde nægtet specifikation. Han kan altså ikke udfylde sin selvangivelse korrekt.

Og det er endnu værre med den samme borger. Han har et areal, der er midlertidigt eksproprieret for 4 eller måske endnu flere år siden. Det er ikke muligt at få klart svar på, hvorledes beskatningen i så fald skal beregnes. Skal den beregnes som en engangsudbetaling, når beløbet til sin tid udbetales, eller skal det være et årligt beløb, der lægges oven på indkomsten? Skatteyderen må da kunne vente at få klar besked i så henseende. Hele vedkommende skatteydere selvangivelse skal jo udfyldes under hensyn til, om det er en årlig indbetaling, der lægges til indkomsten, og som derved kommer til at gribe ind i forholdene vedrørende hans afskrivning. Det må da være rimeligt for borgeren allerede nu ved ekspropriationens begyndelse ved kapitalvindingsskattens beregning at få alle de andre oplysninger med. Hvis der nu skal ske en senere tilbageregning over indkomsten, så kan det kun være rigtigt, såfremt skatteyderen har mulighed for at sætte alle de relevante indkomster og udgifter ind i billedet.

Jeg kan resumere, at på grund af denne

ene sag måtte sælgeren bede om, at der skete henvendelse til finansministeriet, kommissarius og ligningsdirektoratet, og der blev endvidere forespurgt i ombudsmandsinstitutionen, altså 4 steder, og der var almindelig uoverensstemmelse mellem svarene fra alle 4 steder.

Der er andre eksempler, som jeg også gerne vil bede den højtærede finansminister om at tage med ind i billedet, når vi overgår til den nye lov pr. 1. januar 1966. Den medfører andre ting. Jeg tænker her på de mange ejendomsbesiddere, der i disse måneder afhænder deres ejendomme i den tro, at de skattemæssigt vil blive behandlet efter den nugældende lov, altså dem, der afhænder inden den 1. januar 1966. Det kan også ske, når det er private købere, for så er der jo en slutseddel, og datoen på denne er den afgørende dato. Hvis køberen nu imidlertid er en kommune, så gælder slutsedlens dato ikke, men derimod datoen for amtets godkendelse af kommunens køb. Skatteyderen bør vide nøje, under hvilke regler han da har handlet, og om det er den ene eller den anden dato, der er gældende; der er uklarhed om det, og derfor bør den højtærede finansminister omgående — og ved omgående forstår jeg i løbet af få dage — kunne oplyse, eventuelt i udvalget, men også over for offentligheden, hvordan sådanne sager vil blive behandlet.

Må jeg slutte med at sige, at hvis jeg nu resumerede den første sag med alle dens mærkelige foreteelser, så kom der altså dette frem: ejeren kan i dette tilfælde ikke få oplysning om, hvilken dato der er gældende for ekspropriationen; der er uoverensstemmelser mellem opfattelserne på de forskellige offentlige kontorer. Ejeren ved ikke, hvilket beløb han får udbetalt til at købe for, og ved ej heller, hvornår det ukendte beløb kan udbetales. Ejeren kan ikke udfylde sin selvangivelse korrekt på grund af uklare bestemmelser i skattelovgivningen, hvad enten det nu drejer sig om kapitalvindingsskatten eller beskatningen inden for ligningslovens rammer — og det på grund af manglende specifikation vedrørende ekspropriationen.

Jeg håber, at ministeren af det ene eller af begge eksempler kan indse, at der aldeles omgående må ske en forenkling, og at borgeren i alle tilfælde må have mulighed for